

Десенсибілізація

Виконала Волкова Анастасія
студентка групи Фм21(4,10д)-01

Десенсибілізація (специфічна гіпосенсибілізація)– введення антигену в сенсibilізований організм дробовими дозами з метою поступового зв'язування антитіл

Це метод імунопрофілактики та імунотерапії, що спрямований на зниження чутливості до алергену.

Десенсибілізація виникла як метод подолання анафілаксії. Над розробкою способу її подолання працювало багато дослідників.

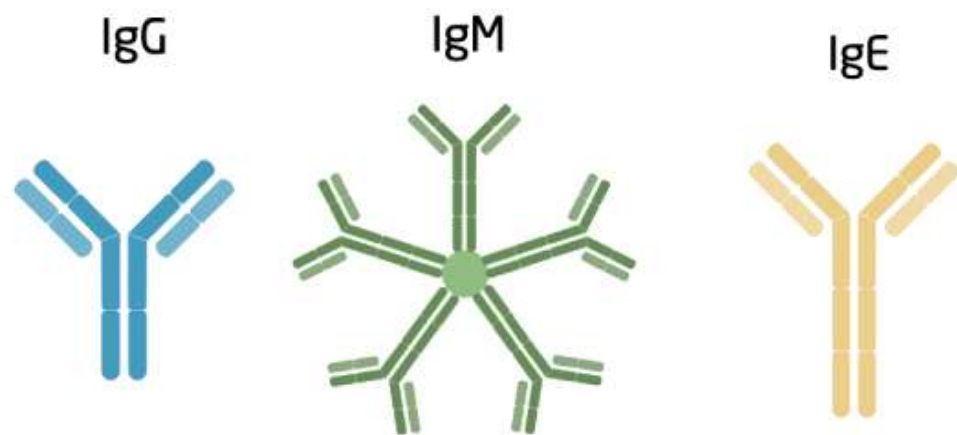

Першим став відомий мікробіолог та імунолог Олександр Михайлович Безредко.

Він запропонував послідовне введення лікувальних сироваток у низьких дозах, що знижували чутливість організму до алергену. З цією метою спочатку вводили препарат в невисоких дозах, які тимчасово виснажують антитіла, а через 1–2 год вводили решту частини сироватки.

В результаті введення зростаючих доз алергену відбувається підвищення рівня Т-супресорів на фоні зниження концентрації антитіл IgE. Основне завдання при цьому – досягнення появи високого рівня циркулюючих у крові антитіл IgM та IgG, щоб нейтралізувати антиген ще до того, як він спровокує утворення цитофільних IgE та проникне у тканини.

Даний метод відомий вже більше 80 років, однак до кінця механізми його ще не вивчені.

Десенсибілізація

Специфічна - тривале введення невеликих доз екстракту алергену, на який спостерігається підвищена чутливість.

Неспецифічна, застосовується у разі, коли не вдається виявити алерген або специфічна гіпосенсибілізація неможлива чи неефективна.

Десенсибілізацію використовують для лікування таких алергічних захворювань, як бронхіальної астми, алергічного риніту та ін. Особливо ефективна специфічна десенсибілізація при полінозі (сінна лихоманка).

Як правило, такий вид лікування вибирають, коли неможливо уникнути контакту людини з алергеном. Наприклад, з пилом і пилом рослин.

У клінічній практиці цей метод не знаходить широкого застосування через пов'язані з ним побічні явища.

Дякую за увагу!